

הרפת ההפייזות

כ אורח, נדמה לי שעשיתי את שלי.

בהודמנויות שונות, במשך השנים הר אחרונות הגבתי (בהומור חביב ובלתי אפקטיבי, כרגיל) ברדיו, בעיתונות ובערי כיתהאיונות הפומביים שניהלתי, על כול- מוס העתיקות של משה דיין, הקוראים והמאזינים חייבו, אחדים אפילו שיפשו ידיים בהנאה, ועברו לסדר-היום. איש לא הודעז מהרעיון שאחד מ- בחירי האזרחים במדינה עובר בצורה של טתית ומכוונת על חוקי-העתיקות, שעל שמירתו כולנו מצויים. לכל היותר אמרו עליו "שובב" או "פרא-אדם", ושודר- הקברים המשיך בשלו, מבלי שהגוף ה- מוסמך לכך, אגף העתיקות, ימצא לבכון לברר את אמיתות השמועות ולנוןף בו. כאשר ה"הובי" החביב של מר דיין הפך לעסק פורה, המפגנס את בעליו (גם אם זה לא כליכך בכבוד), כאשר עשרות כלים מאוספי הפרטי ובהתמת ידו של שרהביטחון החלו מופיעים בבתי- מיסחר לעתיקות במחירים מפולפלים, כאשר מר דיין החל מייצא לחוץ-לארץ את אוצרות התרבות, האמנות והמדע, אותן "גילה" בעזרת דהפורים והעביר לביתו בעזרת ציד צבאי — עשיתי את חו- בתי האזרחית ובאמצעות העיתון, הבאתי את העובדות לידיעת הציבור, ללא הת- הכמויות רבות.

עלי לציין שהטון הרציני והטיפול העובי דתי בנושא היו הרבה יותר אפקטיביים מאשר ההערות המצחיקות, שביזבזתי עליו במשך שנים. סיעה קטנה, שברגע זה אינני זוכר את שמה, הגישה סידרה של שאילתות בכנסת, ושרי-הביטחון, בניגוד למקובל, מיהר לענות על השאלתה ש- הופנתה אליו, וחשף את עצמו גם כשקרן. העיתונים היומיים דיווחו על תשובת השר, אך אף אחד מהם לא מצא לבכון לפרסם מאמר-מערכת בנדון, אם כי ה- בעייה עוררה הד ועניין ציבורי, אם אי- נני טועה, היה מר חיים הפר היחידי מבין כותבי-התגובות ובעלי-המדורים ה- קבועים, שהגיב על הנושא. שרהביטחון ודאי לא התרגש מהמאקמה של הפר (הדבר היחידי, נדמה לי, שעדיין עשוי לעורר את התרגשותו, זו חתיכה מלפני

מכתב למפכ"ל המישטרה

מר קופל הנכבד, 4 בדצמבר, 1971

הנני מוצא לנכון להגיש באמצעותך תלונה נגד מר משה דיין, תושב צה- לה, על הפרה מכוונת ושיטתית של פקודת-העתיקות. על פי הפקודה הנ"ל, כל המגלה עתיקה ולא קיבל רשיון לחפור, חייב למסור מייד הודעה לרשות המוסמכת. אני יודע כי שרהביטחון גילה עתי- קות רבות, וביררתי אצל מנהל מחלקת העתיקות של משרד החינוך והתר- בות, דוקטור אברהם בירן, והוברר לי כי מר דיין לא דיווח למשרדו על גילוי עתיקות. מר דיין ביצע, איפוא, עבירה על סעיף 3 של הפקודה הנ"ל. על פי סעיף 6 של אותה פקודה אין לחפש עתיקות אלא על פי רשיון. מר דיין מחפש עתיקות, ואף זכורה התאונה בה נפצע, אגב חיפוש עתיקות באזור. למר דיין אין רשיון, ולפיכך הוא מבצע עבירה כמצויין לעיל. דרך אגב אעיר כי רשיון לחפור ולחפש עתיקות יינתן רק לאדם שסמ- כותו המדעית מובטחת די הצורך. מר דיין אינו יכול לקבל רשיון כזה, מאחר שלא מתקיימים לגביו הנתונים המפורטים בחוק. הפקודה אוסרת, בסעיף 25 שלה, על אדם לסחור בעתיקות, אלא אם כן יש לו רשיון כחוק. ביררתי באגף העתיקות, ומסתבר כי למר דיין אין רשיון כזה. כפי שנתפרסם בעיתון "הארץ", אישר מר דיין לפני כתב העיתון כי הוא סוחר בעתיקות. יש פה, איפוא, הודאה מפורשת מצידו של מר דיין כי ביצע עבירה. מובן כי אני מוכן להעמיד לרשותך, או לרשות פקודיך, שיתמנו לטפל בתלונתי, פרטים נוספים על החיפף והמקומות, בהם מנהל מר דיין את עסקיו. ידוע לי כי מר דיין מייצא עתיקות (בחודש נובמבר השנה נערכה בלוס- אנג'לס מכירה פומבית של עתיקותיו בבית-מיסחר פרטי) דבר המהווה עבירה על סעיף 22 לפקודת העתיקות. בביתו של מר דיין, בו ביקרתי, מצוייות עתיקות לרוב; ידוע לי כי מר דיין לא הודיע, לפחות לאחרונה, על מציאותן של העתיקות שהצטברו בביתו. אף דבר זה מהווה עבירה על סעיף 22 של הפקודה. לאור האמור לעיל, הנני מבקש לקיים חקירה בתלונתי ולנקוט באמצ- עים על פי החוק.

בכבוד רב,
דן בן-אמוץ

אלפיים שנה). אך אין לי ספק ששנתם של כמה ארכיאולוגים נודעים ומכובדים נדדה, למיקרא דבריו הבוטים. העיתון הארץ, המכובד והסולידרי, ה- ממהר להגיב באומץ-לב למופת על בעיות שנויות-במחלוקת כגון: כיצור גגות העיר על-ידי אנטנות-טלוויזיה ודודיי-שמש, זי- הוסי-האוויר ומקורות-המים, הפגנות הפני

עסקה בדיין, פירסם הארץ סידרת-צילומים פוטוגניים של שרהביטחון בסנטה קאטי רינה, בעזה, בסיור, בחברת שגריר אפי ריקאי יוצא, ועוד אי-אילו סקופים מסוג זה. ערב מישחק הכדורסל באיצטדיון יד- אליהו זכה שרהביטחון בכותרת ראשית בעמוד הראשון, בגלל פעולתו להתרת המישחק באיצטדיון, שטרם הושלמו בו סידורי הבטיחות. ממש סנסאציה עיתור נאית, בגליון שאחד או שניים מעמודיו הפנימיים מוקדשים לענייני ספורט!

חפירה הפגנתית בחלקאסילה

ט וב, נעזוב את זה, בינתיים. ביזרה-השתיקה סביב שערוריית דיין, המלכד מישפטנים, אנשי מישטרה וצבא, פובליציסטים ועיתונאים, חבריי-כנסת, ארי כיאולוגים וסופרים, עוד אטפל באחת ה- רשימות הבאות. תרשו לי לחזור לפעור לות שנקטתי נגד דיין כסתם אורח. כדי להוציא מידיה של המישי- טרה את הטענה המיתממת ה- קדאסית, "מעולם לא הוגשה לנו תלונה נגד דיין" (מענה אותה השמיעה לאחרונה המישטרה כי פרשת נתיב-נפט, אומוקרם זי עוד מיספר פרשיות מפוקפקות, עליהן קראתם בעיתונים) — כתבתי ב-4.12.71 למפקח הכללי של מישטרת-ישראל מיכתב תלזי נה (ראה מיסגרת).

עד סגירה הגליון לא קיבדתי בדואר או מלפניות אישור על כך שמיכתבי הגיע לידיו של מפכ"ל המישטרה, אך יש להניח שעניין האישור נמצא כטיפול. ביחס ל- תלונה עצמה, אני משוכנע שה- מישטרה, כדרכה, "נקטה בכל ה- אמצעים שבידה", כדי לברר את אמיתותיה.

